

tillige fordi — og selvfølgelig væsentlig fordi — vor Gruppe fik en indtrængende Opfordring i saa Henseende udefra, men ikke — deri har det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) i sin Udtalelse forleden Dag Ret — fra „de 27“s Gruppe. Men ved at gøre dette har Højre selvfølgelig ikke paa noget Punkt i nogen Henseende fraskrevet sig den samme Ret til at gøre Ansvar gældende i Alberti-Affæren, som vi havde forud. Vi have ikke i mindste Maade fraskrevet os nogen Ret i saa Henseende.

Nu kommer jeg imidlertid til Slutningen, og det er Spørgsmaalet om Højres Stilling. Jeg har udtalt til den Deputation, jeg gav Svar i Gaar, og vil gentage det, at vi ikke have drøftet denne Sag, den foreligger heller ikke, og jeg udtaler her min fuldstændig personlige Opfattelse, men jeg tror, det er en Opfattelse, bag hvilket Flertallet i denne Nation vil staa. Jeg har med Hensyn til den nuværende Forsvarsministers Ansvar hele Tiden ment, at Rigsretsanklagen ikke førte til nogen Afgørelse af dette Spørgsmaal, fordi Answeret er dels et juridisk og dels et moralsk. Det juridiske kan en Rigsret komme til at dømme om, men jeg tror, det vil være vanskeligt, at Rigsretten ogsaa kan komme til at dømme om det moralske. Dette vil et Folketing eller en Rigsdag altid kunne finde Midler til at dømme om. Derfor har Tanken om for den højtærede Forsvarsministers Vedkommende just at faa Spørgsmaalet om Answeret løst ved en Rigsret altid forekommet mig at være ufyldestgørende.

Hvorfor kræver man nu i dette Øjeblik Rigsretsanklage mod Ministeren? Det kan ske af 2 Grunde. Enten ønsker man i dette Øjeblik at ramme denne Mand ved Rigsretsanklage, det vil sige ved selve den Akt at anlægge Rigsretssag vil man ramme denne Mand. Eller ogsaa ønsker man ved en Rigsretsanklage at faa Lys kastet ind der, hvor man i dette Øjeblik mener, der endnu er Mørke. Hvilken er Grunden? Er det det første, at man i dette Øjeblik vil ved at vedtage Rigsretsanklage ramme en Mand, siger jeg for Rigsdagens Værdigheds Skyld og for Rigsrettens Værdigheds Skyld, at dertil kan Rigsretten ikke bruges. Hvis man i dette

Øjeblik mener, at man har Oplysninger nok til at ramme og fælde denne Mand, skal man benytte de Veje, som foreligge, og som gaa udenom Rigsretten. Men vi maa i dette Øjeblik og for al Fremtids Skyld bestemt holde paa, at Rigsretten kan ikke bruges til et Formaal, som ikke kan siges at være værdigt.

Men ønsker man da, at der skal rettes Rigsretsanklage mod Forsvarsministeren, fordi man ønsker at faa Lys ind der, hvor man mener, der endnu er Mørke, bør dette Krav opfyldes.

Jeg nævnedes før, at de Herrer, der nu stille Forslag om Rigsretsanklage, selvfølgelig — og det gaar al deres Motivering paa Møder og ogsaa her i Salen ud paa — gøre det kun, for at Forsvarssagen skal strande. Jeg ved ikke, hvad Følgen vilde være af, at der i dette Øjeblik blev vedtaget Rigsretsanklage mod Forsvarsministeren. Jeg kunde tænke mig, at Følgen vilde være, at Konseilspræsidenten gjorde dette Spørgsmaal til et Kabinetsspørgsmaal. Sagen er, at Konseilspræsidenten bærer det fulde Ansvar — hvad han ogsaa har vedkendt sig — for, at Forsvarsministeren sidder i hans Kabinet, og Forsvarsministeren bærer det fulde Ansvar for, at han er traadt ind deri. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke forstaar, at de Herrer have paataget sig dette Ansvar. Jeg forstaar ikke, da de Herrer fuldt ud maatte kende den Stemning, som findes mod Forsvarsministeren, at de have kunnet gøre det. Jeg finder — og deri er jeg enig med det ærede Medlem, som nys talte —, at det er en meget uklog Handling, ganske uden Hensyn til, hvorledes man i øvrigt betragter den nuværende Forsvarsministers Ansvar i Alberti-Affæren. Det kan ikke fragaas, at der har dannet sig en Stemning — her taler jeg ikke om Berettigelsen eller Uberettigelsen, vi skulle ikke ind derpaa — mod Forsvarsministeren af Hensyn til, hvad der er oplyst, og hvad man mener, der endnu ligger i Mørke i Alberti-Affæren, dernæst over den Maade, hvorpaa Forsvarsministeren som Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har stillet sig overfor det forrige Ministerium. Dette i Forbindelse med de Begivenheder, som ere indtraadte ved dette Ministeriums Dannelse — bl. a. den, at den forrige